

Izhaja vsak četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša: za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kromi, za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana s prejemalnim upravnim, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vac-lavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Zdramite se!

Zares žalostne so razmere, ki vladajo na Francoskem. Francoska država je sedaj slična bolnemu telesu, ki ima na sebi polno gnjusnih ran.

To nam je jasno pokazala preiskava, ki se je vršila radi nemirov v Brestu. V prostorih delavske borze so našli zapisnik vseh onih hiš, katere naj bi se pognale v zrak, z natančnim navodilom, kako to zlodejsko nalogo najlaže izvršiti. Našli so se istotam osnutki govorov, koje so govorili govorniki pri zaprtih durih, in z njimi pozivljali kavarniške natakarije, naj primešajo v kavo vitrijola, ter zahtevajo od pekovskih uslužbencev, da zastrupijo testo. Pri vratarju delavske borze se našli listine, ki se nanašajo na organizacijo, koje namen je bil, v najsišjih slojih ljudstva razširiti grdo nenravnost. Dobili so knjižice in tiskane listke s podlimi nasveti za ženske; te knjižice, ki so dajale za človeški rod pogubne nasvete, in imajo torej namen razljutiti Francosko, so se razdeljevale najbolj mej tovarniške delavke. Ti zlobneži se niso zadostili samo s svetom, ampak so v velikih množicah razdeljevali mej ljudstvo sredstva za te hudodelske namene. Spisi, ki so se delili mej vojake, so govorili le o begu in istega priporočali ter skušali na ta način v vojaki zamoriti vsako iskrico domovinske ljubezni. Take organizacije so razširjene tudi v drugih delavskih središčih države.

Zakaj je prišlo na Francoskem tako daleč? — Velik del krivde zadene francosko duhovščino, ki se je po „nasveta“ in zahtevi brezverskih liberalcev in socialnih demokratov zaprla v zakristije, namesto da bi stopila mej ljudstvo in mu pojasnjevala lažnjivost in slabe posledice, ki jih bodo rodili brezverski nauki. Zanimarjala je v tem pogledu

ljudstvo, koje je prepustila v javnem življenju brezverskim volkovom, da so trgali po svoji volji iz ljudske duše sv. vero in krščansko nravnost. Tudi dobro misleči posvetni izobraženci so opustili v javnem življenju vsako delovanje, ker njihovo število je bilo sorazmerno majhno in še to ni dobilo nikake vpore pri duhovščini, pri koji jo iskati je bilo popolnoma opravičeno. Ni čudno torej, da so na Francoskem brez velikega odpora prišle do veljave postave, koje imajo namen zatreti v narodu sv. vero in nravnost.

Po istem receptu kakor francoski liberalci delajo tudi njihovi bratci, slovenski liberalci. Boje se duhovnikov, ki bi jim lahko prekrizali njihove načrte, zato zahtevajo od njih, da se zapro v zakristije in jim odrekajo vsako pravico do delovanja v javnem življenju. — Iz šole se mora odstraniti sv. križ in poduk v krščanskem nauku, ter učitelj v šoli o Bogu ne sme ziniti niti besedice. Na ta način hočejo dobiti že v prvem početku brezversko vzgojeno mladino, in čegar mladina, tega prihodnost. — Zahtevajo, da bodi zakonska zveza ločljiva; družbo hočejo razkristjaniti. Cim več ločenih zakonov, temveč nenravnosti, in kjer je nenravnost, tam so navdušeni pristaši liberalizma.

Nikakor ne smemo dopustiti, da pride tudi pri nas do tako žalostnih razmer kakor na Francoskem. Ne bodimo brezbržni! Podučujmo ljudstvo. Pokažimo ljudstvu lažnjivost liberalnih naukov in njihove slabe posledice. Z živo besedo pojasnjajmo ljudstvu, da stremi liberalizem v gospodarskem oziru po absolutni vladi, da liberalni nauk dopušča, da gospodarsko močnejši lahko sme zatirati gospodarsko šibkejšega v svojo korist; pokazimo ljudstvu, da hoče liberalizem in njega rušilca hčerka socialna demokracija razkristjaniti človeško družbo s tem, dal

hoče odstraniti krščanski nauk iz šol in napraviti zakonsko zvezo razdružljivo; povejmo jasno ljudstvu, da liberalci in socialni demokratje streme po tem, da zadržijo s svojimi lažnjivimi nauki vero v Boga, ki tvori temelj vsaki urejeni družbi in državi. V vzgled naj nam bude sv. Pavel, kojega praznik obhajamo. Poučeval je ljudstvo celo na Atenskem trgu mej učenimi možmi, kjer je pobijal z živo, prepričevalno besedo krive nauke in z vspedom dokazoval resničnost Kristusovih naukov. Sv. Pavel bodi nam vzgled. Zdravimo se! Podučujmo ljudstvo, in naša katoliška načela bodo brez dvoma zmogala.

Spomini tolminskega turista.

(Dalje).

Kam sedaj?

Zdi se mi, g. urednik, da me že dolgo po strani gledate, češ lep kristjan, v največjih praznikih kolovrati po gorah, sv. maša mu pa niti na misel ne pride. Povem Vam v obraz, da me krivo sodite! Nikar ne mislite, da bom tako naredil, kakor ste slišali lani o odbornikih soške plan. podružnice, ki so šli ravno na praznik pregledovat svet za novo kočo namesto k sv. maši, pa še krnskega vodnika zadržali, da ni šel k sv. maši, kakor je dolžnost vsacega kristjana. Tudi ne mislite, da bom tako storil, kakor so storili nekateri Kobaridci, ki so šli na praznik na Krn in so od tam z daljnogledom gledali ljudi, ki so šli v Kobaridu od sv. maše. Ne! Komaj se odpočijem, najem in izbudim iz svojega premišljanja o prihodnji krnski koči, je moja prva misel: kam sedaj? Najlepša pot iz Krna je na Libušnje, na Libušnjem je cerkev sv. Duha, toraj danes cerkveni shod — toraj hajdi doli. Zgovorjeno — storjeno. Kmalu sem v Krnu. Lepo je napredovala ta vas v par letih; ima lepo cerkvico,

milodoneče zvonove, ki turisti in pastirje spominjajo na Boga, močno uro, katere se sliši celo v planine, lastno šolo itd. Pametno bi bilo postaviti tu gori kako zdravilišče (sanatorium) za slabotne na živcih in krvi, kajti boljši je zrak, kakor je tu gori, ne moreš dobiti, tudi sprehodov se ne manjka, mleka dosti ljudstvo prijazno itd. Čemu bi se hodili zdraviti na tirolske in laške planine, ko imamo doma več, kot nam tujci dati morejo. Marsikateri tujec bi prišel rajše sem gori kot pa na laško, posebno sedaj, ko pride železnica. Ne zamudimo, da nam kaj jūd ne pride v deteljo! Le enega manjka vasi Krn — poti. Gori je samo 23 hiš, kakor sem zvedel, in te morajo vzdrževati dve poti, spodnjo in zgornjo. Seveda ni pametno, da imajo dve poti, ko bi z eno lahko shajali, pa kaj hočete, dan danes smo taki, da bi imel vsakdo rad pot pred svoj prag. Če bi se vsi složili in eno dobro pot napravili, bi bilo za vse veliko bolje, — pa kar je, — to je. Krnci se sicer veliko trudijo, da bi poti napravili, pa sami ne morejo vsemu v okom, drugi jim pa nasprotujejo, češ za Krnca je vse dobro. Slišal sem, da je libušenski župan letos predlagal v občinskem svetu, da naj bi se vsa občina skupno zavzela za pot v Krn, dali naj bi se napraviti načrti in potem bi se obrnili za podporo na deželni odbor in slovensko plan. društvo. Lepa misel, pa kaj hočete, ko dolinci vedno nasprotujejo planincem in tako je bilo tudi tukaj, lepi načrt je propadel pri občinski seji. Gotovo je slov. plan. društvo poklicano, da podpira Krnce ter jim pomaga vstrojiti lepo in složno pot do Krna in potem naprej vrh Krna, kajti sedaj bodo tujci pritisnili v naše kraje, in nemško plan. društvo bo hitro napravilo pot kakemu hotelirju v Krn — tujec bo že, našinci mu bodo pa robotali.

LISTEK.

Sreča, kje si?

Precej resnične pravljice.

Prostost.

Živel je mlad vladar, moder in blag. Ko je po smrti kralja, svojega očeta, prevzel vladarstvo, je trdno sklenil, da bo z vsemi mogočimi sredstvi poskrbel za srečo svojega ljudstva.

Nekega dne zapusti ob solnčnem izhodu svojo palačo ter se poda na prosto in dalje, na polje. Tu najde ubozega Jakoba, ki se je v potu svojega obraza, sklonjen nad brazdami, mučil z obdelovanjem svojega polja.

Blagi vladar je bil sklenil, da nagovori prvega podložnika, ki ga sreča na svojem potu, in da ustreže vsem njegovim željam, kakor da bi bile ukazi.

Jakob se britko pritoži. „Gospodje — de kmetič — trdo ravnamo s kmetom, katerega že tako tarejo reve in bridkosti. Gospodje ga stiskajo in molzejo, kakor se jim zljubi. Zato pa so mu izredno zoperni. Naj se vsaj ubogemu trpinu podeli prostost... Drugega kmet ne želi! Saj ima krepke roke, nobenega dela se ne straši; da je le enkrat prost, za drugo si bo znal že sam pomagati.“

Kralj se vrne v svojo palačo. Pokliče jednega ministra in mu narekuje

narodno ustavo. Določbe te ustave zajamčijo neomejeno prostost vsem. Ravnotako se je določila tudi enakopravnost za vse. Vsi privilegiji ali predprave so odpravljeni. Nikdo ne sme drugemu ne ukazovati ne prepovedovati. Kralj je celih deset let ostal doma. Hotel je, naj se dobrota ustave sama resno spriča. Pravljica, da se je sam ves ta čas pečal edino le z modroslovjem in zvezdoznanstvom.

Pravica.

Ko preteče deset let, se kralj zopet poda na prosto. Vnovič najde ubozega Jakoba, ki še vedno obdeluje svoje polje, sklonjen nad brazdami, pa bolj žalostnega obraza ko kedaj prej. Iz njegovega obličja odseva nezadovoljnost, njegov pogled je mračen.

Kaj nam pomaga naša prostost — de kralju. — Bolj bogati in bolj močni nas požirajo; oni nam pojedó naše premoženje in naše življenje. Mi se jih nikakor ne moremo ubraniti. Vaše Veličanstvo, ki ima vso oblast, nas more braniti. Vaše Veličanstvo ne more prezreti naše nesrečne osode. Mi smo zdaj bolj milovanja vredni ko prej, Vaše Veličanstvo blagovoli vašo prostost nazaj vzeti in nam namesto nje dati pravičnost...

Kralj se vrne v svojo palačo in pokliče vnovič ministra. Razveljavite,

mu reče — ustavo, katero sem dal svojemu ljudstvu, deset let je od tega. Ta ni donesla ljudstvu drugega ko nesrečo. Namesto nje spišite nekaj drugega, kar bo osrečilo ljudstvo. Celih sedem tednov je porabil kralj, da je narekoval ministru sedem debelih knjig. Bile so to postave glede vsega, kar tiče življenje naroda, o družini, o domovini, o veri, o delu, o odnošajih s tujimi državami, o vzgoji otrok, o upravi javnega premoženja. Za vse je bilo postavno preskrbljeno, vse vrejeno točno kakor ura. Nobenemu ni bilo več dovoljeno po lastni volji se okoriscati in bogateti na škodo bližnjega. Nič ni bilo več prepuščeno svojevoljnosti in oblasti posameznikov. Pač pa je bilo vse do najmanjših posameznosti natanjko urejeno z ozirom na občni blagor. Vse je bilo pod vladnim nadzorstvom. Nobena krivica ni bila več mogoča.

Ko kralj dovrši to ogromno delo, utrujen nič več ne more. Vesel, da je storil dobro delo in poln zaupanja v prihodnost, si zopet dovoli deset let pokoja v svoji palači. Tam nadaljuje učenost nebeskih svetov in modroslovja.

Hujski ko prej.

Po 10 letih kralj zopet ukaže na široko odpreti vrata palače, ter se zopet poda na prosto, med narod. Ubogi Jakob je le nadaljeval svoje delo še bolj ko kedaj sklonjen nad brazdami! Postaral

se je in je do cela izmučen. Iz podplutih oči sta tekla čez posušena razbrzdana lica potoka vročih solz. Tik za njegovim hrbtom je pravični državni uradnik nadzoroval njegovo trudapolno vničujoče delo.

Ko Jakob spozna kralja, pade predenj na kolena in mu proseče steguje naproti žuljave roke.

O dobri oče — zdihuje revež — glejte, kam sem prišel... Še nikdar nisem toliko trpel ko zdaj. Ničesar več nimam... Niti kruh, ki ga sam zaslužim, ni več moj. Nimam pravice ga pojesti, kadar bi sam hotel. Celo moja žena se mi je od-tujila. Zadnji moj sin me tudi več ne spoznava. Vse so mi vzeli do nazega življenja, pa tudi to ni več moje. Glejte, Veličanstvo, sodite, je li večje žalosti, kakor moja!

Kralj je ganjen noter do srca. Smili se mu ubogo ljudstvo. Nič več ne ve, česa naj se loti. Zljaj se več ne vrne v palačo; obupan gre dalje po cesti; nič mu ni mar, kam ga privede.

Nazadnje se znajde ob bregu morja; oči pase po valovju, vsiljujejo se mu take-le misli: Vse si nasprotuje! Sama prostost nič ni, sama pravičnost tudi ni pomagala; treba je združiti prostost s pravičnostjo; pa kako se to doseže? Ravno to prašanje se ne da razvozlati. Premišljuje — hudo mu je...

V Krnu sem dobil vojake — lovec. Pripravljajo, kakor sem zvedel, na planinah za streljanje, ker so bile 6 in 7. m. velike strelne vaje za ves bataljon, ki je nastavljen v Kanalu in Tolminu. Kakih 15 fantov — lovec, jo je krepko brisalo pred mano. No, mislim si: pošteti, slovenski vojaki, ki gredo k sv. maši. Žalibog pa moram povedati, da sem jih videl na Libušnjem — v cerkvi pa ne! Žalostno!

Ko korakam tako vtopljen v misli, na enkrat zagledam pod seboj kopico hiš — mora jih biti okrog 50. — Vrsno! — Bodi mi pozdravljen rojstni kraj naših pravkov! Tu je zagledal luč sveta naš prezasluzni dr. Anton Gregorčič; tu je prepeval pri čredi prve pesmi naš prvak — slavac: Simon Gregorčič. Bodi mi pozdravljena ljuba vasica, ki si nam dala takih mož!

(Dalje prih.)

Politični pregled.

Državni zbor. — Poslanska zbornica se ni dokončala podrobne razprave o obrtni noveli, kar se pa dovoli najbrže že v prihodnjih dneh. Vmes je namreč prišel proračunski provizorij, ki mora biti dovoljen vladi za prihodnje polletje vsaj do konca tega meseca, ker bi bila inace primorana zopet poseči po § 14. No, to se pa ne bode zgodilo, kajti o zakonskem načrtu, katerega je proračunski odsek že vsprejel, je začela posl. zbornica razpravljati že v ponedeljek in ga je tudi v večerajnji seji sprejela.

Odsek za volilno reformo. — Odsek za volilno reformo je v petek razpravljal o razdelitvi mandatov za Štajersko. Začetka je bilo nekoliko nade, da se bo našlo med Nemci nekoliko mož, ki bodo štajerskim Slovincem vsaj deloma pomagali odpraviti krivico, katero jim je zadala tozadevna vladna predloga. Vsaj tako je bilo sklepati iz govora konservativnega poslanca Hagenhoferja, katerega je imel v prvi seji volilnega odseka, ko se je začelo razpravljati o ti točki. Tudi kršč. socialni poslanec Gessmann bil je začetka mnenja, da je treba tako krivico popraviti ter dovoliti vsaj še jeden mandat štajerskim Slovincem. Nazadnje pa so se vsi ti gospodje odrekli pravičnosti ter so glasovali za vladno predlogo, ki daje štajerskim Slovincem le šest mandatov, mesto osem, četudi je dr. Ploj zahteval le sedem mandatov. Pri glasovanju je namreč dobil dr. Plojev predlog le 21 glasov, dočim je bil vladni predlog sprejet z 26 glasovi. Zmaga je torej nad pravico krivice. Za vladni predlog so glasovali vsi nemški člani volilnega odseka in Italijani, za dr. Plojev predlog pa so glasovali le Slovani. Sicer pa ni še zadnja beseda izrečena o ti zadevi.

V soboto je začel odsek za volilno reformo razpravljati o razdelitvi mandatov v Galiciji.

V torek je odsek za volilno reformo dokončal razpravo o razdelitvi mandatov

Poklekne, dvigne oči k nebu in zakliče: O resnica, daj da te spozna moj razum.

In glej, tam na nebu se prikaže križ, na njem nekdo pribit, raz njega kaplja kri v morje.

Kralj se strese, groza spreleti njegove ude. Začne jokati, pa solze so mu prijetne; čuti, da se mu začne svitati, in da prične spoznavati resnico. Zdajci zasliši glas: Pogledaj tje pred se, vzemi in beri. Boš že razumel!

Povesi oči. Na skalnatem robu je ležala knjiga sv. evangelja, odprta.

Kam?

Kralj se vrne v palačo; pokliče vse modre, ki so bili na njegovem dvoru, ter jim reče:

Sklonite vaše sive glave; našel sem resnico in jo nosim v sebi.

Bere sv. knjigo in poslušá Gospodov glas, ki mu govori na srce, medtem ko se njegove oči pasejo po listih. Ko neha brati, se dvigne kakor pomlajen s trona. Zdaj ne kliče več ministra, sam gre obiskat svoje ljudstvo. Svojemu ljudstvu razodene veselo oznanilo:

Vi želite prostost in pravičnost; dobro, edina ljubezen in pravičnost je združiti, ljubezen pa je Bog!

Od tega dneva dalje je ljudstvo bilo srečno do dolgo let, dokler ni zvičajnost farizejev in brezbožnežev zatemnila evangelja — dokler je Ljubezen — Ljubezen Kristusova ostala med ljudmi.

„Il P....“

za Galicijo ter določil število mandatov na 102.

Avstrijska delegacija. — Avstrijska delegacija je imela dan za dnem plenarne seje, v katerih je rešila proračun za zunanje ministerstvo, kakor tudi proračun za mornarico in za armado na kopnem. Posebno daljša razprava se je vnela pri proračunu za ministerstvo zunanjih zadev. Pri takih prilikah je namreč navada, da se govorniki mnogo bavijo z našo zunanjo politiko. Sicer pa niso letos govorniki nič novega povedali. Pela se je le stara pesem. — Jedni so namreč zagovarjali politiko našega ministra za zunanje zadeve, grofa Goltschowskega, ter mu peli slavo posebno zaradi tako tesne zveze z Nemčijo. To so bili v prvi vrsti Nemci, kar je popolnoma umljivo. Ni pa tako umljivo, zakaj se tudi Poljaki vedno tako ogrevajo za trozvezo, v kateri ima Nemčija prvo besedo in obstoji dandanes — vsaj navidezno — le zaradi tega, ker Nemčiji tako kaže. Nemčija je namreč dandanes skoro popolnoma osamljena in ima le Avstrijo popolnoma na svoji strani, dočim je gotovo, da ji Italija pri prvi priliki pokaže hrbet, ko bode to zahtevali Francoska in Angleška. No, Poljakom smrdi pač rusko-avstrijska zveza, ki bi bila z ozirom na koristi naše države najbolj naravna. Čehi in Jugoslovani pa dosledno nastopajo proti trozvezi, kar so tudi letos storili češki in jugoslovanski delegati, kakor Kramář, dr. Šusteršič in Bianchini ter dokazovali, da je zveza med Nemčijo, Italijo in Avstrijo najnevarnejša kakor tudi najneodkritosrdnejša, ker je gotovo, da ne čakati Nemčija in Italija drugega nego ugodne prilike, ko si bode ti brez vsake posebne nevarnosti lahko prisvojili vsaka svoj kos n. še države.

Pač nekaj novega in za Dalmacijo veselega je povedal vendar v ponedeljek vojni minister Pitreich, odgovarjajoč na dotično Bianchinijevo interpelacijo glede železniške zveze z Dalmacijo. Vojni minister je namreč izjavil, da je bilo na skupni ministerski avdijenci dne 25. novembra 1905 sklenjeno, da storita oba resortna ministerstva potrebne korake glede trasiranja novih prog in tozadevnih zvez. Ta pogajanja so se že pričela. Projektirana je proga Ogulin—Otočac—Gospić—Gracač.

Zahvala cesarjeva. — Cesarški namestnik objavlja cesarjevo lastnoročno pismo, v katerem se cesar zahvaljuje za sprejem na Češkem. Cesar v pismu tudi poudarja potrebo narodnostnega sporazumljenja ter izraža upanje, da bo doživel dan zblizanja Čehov in Nemcev na Češkem.

Cesar na Češkem. — Minuli teden je naš cesar obiskal razstavo v Liberecu. Vozeč se tja, se je cesar med potom v nekaterih mestih ustavil, kjer je bil navdušeno vsprejet od prebivalstva. V Jablanici so hoteli pa Nemci našega cesarja s tem počastiti, da so razobesili po hišah in po drugih javnih prostorih izdajalske črno-rudeče-zlate zastave. Ker je pa okr. glavar delal na to, da se take zastave odstranijo, so se Nemci obrnili do svojega ministra rojaka dr. Pradeta, ki jim je odgovoril, da naj poleg črno-rudeče-zlatih zastav razobesijo tudi črno-zolte zastave, da ne bode naš cesar užaljen. Ker so bili pa vsi znaki in napisi „Bismarkovega“ trga odstranjeni, je to strašno razburilo Nemce. To kaže, kak duh veje med Nemci na Češkem in kaka je njih zvestoba do Habsburške družine. Ko se je cesar povrnil na Dunaj, se je v posebnem manifestu zahvalil na lepem vsprejemu na Češkem, poudarjajoč potrebo sprave med Čehi in Nemci.

Shod katoliških strank na Češkem. — Dne 18. t. m. se je vršil v Pragi shod vseh treh katoliških strank na Češkem, kojega se je udeležilo veliko število odposlancev. Shodu je predsedoval grof Adalbert Schönborn. Po daljšem razpravljanju se je sklenilo, da se združijo vse tu sedaj na Češkem obstoječe katoliške stranke v jedno, ki bode odslej nosila ime: Stranka katoliškega ljudstva na Češkem. Shod je postal vdanostne izjave cesarju in papežu. Objednem so se odposlale ministroma dr. Pacaku in Karchet-u ter namestniku grofa Coudenhove brzojavke, v kojih se je protestiralo proti poskusu, odstraniti verski pouk iz ljudskih šol in se je zahtevalo, da stopijo takoj v veljavo od deželnega šolskega sveta sklenjene določbe glede obiskovanja cerkvenih slovenstij od strani učiteljev in

učencev. — Z radostjo pozdravljamo združenje čeških katoliških strank, kajti prepričani smo, da le združene bodo mogle z uspehom varovati interese katoliškega ljudstva nasproti združenim liberalcem in socialnim demokratom.

Mažarščina in vojna uprava. — Ogrsko konvedno ministerstvo priobčuje odlok, s katerim se določa, da morajo biti tudi naročila vojaških oblastnih ogrskim civilnim oblastim predstavljena v mažarščini. Vsi vojaški akti ogrskim civilnim oblastim bodo morali biti sestavljeni v nemščini in v mažarščini.

Dopisi.

Iz Gorice. — „Landemus viros gloriosos —“ beremo v Eklezijastiku svetega pisma. Taka hvala in častna omemba gre tudi zaslužnemu P. Konstantinu Škodniku iz kapucinskega reda, kojega je smrt, božja služabnica, 23. t. m. popoldan v tukajšnjem samostanu pokosila.

Pokojni je bil rojen 18. svečana 1838 v Morskem pri Kanalu na Primorskem. Po dobro dovršenih študijah je stopil v bogoslovje, kjer je bil v mašnika posvečen 21. kimovca 1862. — Pastiroval je nekaj časa pri sv. Ignaciju v Gorici z lepimi uspehi. Pozneje pa je bil poklican v nadškoliško pisarno. Vendar želja po tišem življenju ga je gnala med samostanske zidove, da bi bolj ločen od sveta Bogu služil. Sprejet v kapucinski red, je bil preobleden 8. kimovca 1866; s slovesno obljubo se je Bogu daroval 16. vinotoka 1870. Hrepenel po pravi popolnosti in samostanski natančnosti, je bil vseskozi strog do samega sebe. Višji, spoznavši njegove vrline zlasti njegovega serskega duha, so ga večkrat postavili za predstojnika po raznih samostanih. Opravljal je tudi službo duhovnega učitelja mladih redovnikov.

A ni deloval samo le v samostanu skrbeč z neupogljivo natančnostjo za red in spolnjevanje redovnih pravil, bil je znan tudi kot izvrsten propovednik. S prepričevalno besedo si je pridobival srca poslušavcev. Ni se temu čuditi, zakaj bil je mož premišljevanja in prevdaranja. Smeli bi reči, da ni šel na leco, ako ni prej pridige po dobrem premišljevanju spisal ter se za to dobro pripravil. Povsodi, kjer je bil, se še spominjajo njegovih nauk.

Bil je istakot dobro znan spovednik svetnih kakor redovnih oseb. Njegovi nasveti so bili zlata vredni! Zdraževal je res v sebi lastnosti dobrega spovednika: dušnega očeta, zdravnika in sodnika. V poznejših letih je bil izvoljen defintorij redovne provincije, na zadnje pa rimskim varuhom (Castos romanus) svojega reda. — Slednjič ga je Bog obiskal. Bolezen je potrkala na njegova vrata. Zadnje tri leta je preživel v domovini v kapucinskem samostanu goriškem. Mnogo je trpel vsled onemoglosti.

Prenašal pa je vse vdan v voljo božjo. Težko mu je bilo, ko ni mogel več maševati. Zato so ga večkrat obhajali. Bog ga je vedno bolj pripravljaj za večno domovino. Pred praznikom Sv. Rešnjega Telesa je popolnoma ohnemogel. Previden je bil s svetimi zakramenti. V soboto 23. pa je med velikimi bolečinami izdihnil svojo blago dušo, da gre uživati večno plačilo, katerega si je z neumornim delovanjem, strogostjo in zadnjo boleznijo zaslužil.

Počivaj v miru; angelj miru naj čuje nad tvojim počivališčem. Tvoja duša pa se nas naj spominja pred božjim prestolom, dokler ne pride tudi za nas ura združenja v nebesih.

Iz Baške doline. — Kaj pa je zopet novega pri nas? No, posebnega nič. Včasih je vroče, celo soparno, no, zatem pride dež, malce pogrm in treska, temu pa sledi lep prijeten dan. To se dogaja skoro vsaki dan in tako se pozabijo tudi dogodki, ki razburjajo človeku živce, najsi pa bodo veseli ali žalostni.

Da pa ne bo kdo rekel, da ni pri nas prav nič novega, naj bode povedano, da je sedaj dogotovljen zglasni bukovski predor, in je 15. t. m. drdral skozenj prvi vlak. Zdaj se še dogotavljujejo le varnostne naprave. Železniška uprava je porabila za imenovani predor ogromne milijone, par posestnikom, ubogim družinskim očetom, pa se posipajo domovi. Temu zlu je kriva gradnja že omenjenega predora, železniška uprava pa nima za te posestnike male odškodnine, da bi jih rešila preteče jim bede.

Najbolj osamljena postaja na novi železniški črti je skoraj gotovo na Grachovem. Sicer je kraj za postajo lep, toda za okolico je nepraktičen. Cesta na kolodvor bo stala veliko svoto denarja, in zato vlada med ljudstvom mnenje, da se ne splača graditi tako drage ceste, ako ne priskoči občini na pomoč vlada in dežela.

Napisi na postajah nove železnice so večinoma dvojezični, a je povsod nemščina na prvem mestu. To pač ni enakopravnost na slovenski zemlji.

Od pamtveka sem ni bilo pri nas še večjih pončnih shodov. Zato smo tudi zaostali za drugim svetom posebno s kmečko organizacijo. To znajo nekateri sebičneži porabiti v svojo korist. Zato bi ne bilo napačno, ako bi rodoljubi, posebno tolminskega okraja, pričeli misliti na kakoršnokoli organizacijo. Saj vspevajo drugod društva jako dobro ter branijo naša ognjišča tujih in domačih sovražnikov. Zakaj bi pa pri nas ne?

Od beneške meje. — Obmejni kraji postali so kar čez noč važni in imenitni v državi. Ne le vojaška uprava se zanje zsnima ampak vsi avstrijski rodoljubi se ozirajo proti našemu lokavemu zavezniku — pa seveda vse le premalo. Naš premeteni sosed se vse bolj giblje nego Avstrija, ki sedaj krvavi vsled starih grehov.

Da ne poreče kdo, da le splošno govorim naj navedem posamezne slučaje. Telefon do Šempetra in Podbonesca je kmalu dokončan. Da se prižgejo mine od Štupice proti Avstriji po žici električnim potom se izdeluje. Namorava se od sv. Lovrenca s topovi zabraniti vsak voh v Italijo. Pogodba je že sklenjena med vojaško upravo in šempetersko občino, da slednja zida vojašnico za cel polk „Alpinov“.

Ali bi ne kazalo tudi pri nas postaviti planinske lovece, jim napraviti vojašnice itd.

Glas iz med občinstva pravi, da naša država postopa kakor star nadložen gospodar, ki sicer še nekaj premore pa je le prepočasen. Če se Lah pripravljajo, se moramo tudi mi, da nas nekega lepega jutra ne prihitijo in se ne prikaže nenedoma v deželi.

Iz Kormilna. — Povsod se sliši o grozni draginji mesa, da - si cena živini pada dan za dnem — prav tako in nič drugače ni v Korminu. „Ubogi“ mesarji tolstih lic in širokih hlač zaslužijo toliko, da imajo premalo prostora, kjer bi shranili dobiček. In kaj stori „magistrat“ proti tem javnim — dobrotnikom človeštva? Hitijo molče jih zagovarjati.

Ustanovi naj se občinska mesnica, pa ne po goriškem sistemu. Nikar se izgovarjati: kdor ne more plačati mesa tako drago, naj je polento. Ali mar ni ubogi bolnik potreben nekoliko krepčilne juhe? A zaradi cene skoraj ne more kupiti mesa. Ali je res samo tisti človek vreden da živi, kateri lahko meso kupi? Torej, signor podestà! tudi revnih ljudi blagor vam polagamo pod zlati križec. Ako ustanovijo okoličani svoje mesnice n. pr. v Medani ali Biljani, oziroma na Dobrovem, kakor v Brazzanu, potem adio Kormin in tvoje meso po 1.52 K oziroma 1.92 K kg.

Komunska trobenta.

Novice.

Čenjenim naročnikom! —

Polovica leta se bliža h koncu. Mnogo je naročnikov, ki niso še poravnali letošnje naročnine. So tudi nekateri, ki niso še plačali za minula leta. Zato prosi podpisana uprava, naj bi gg. naročniki storili svojo dolžnost, kajti list ima mnogo stroškov in te je treba sproti plačevati. Obenem prosimo svoje somišljenike, naj naš list razširjajo. Od sedaj do novega leta je cena za premožne 2 K, za manj premožne 1 K 50 v.

Uprava »Prim. Lista«.

Deželni šolski svet. — Za prihodnjo šestletno dobo so bili imenovani kot člani dež. šolskega sveta gg. in sicer: šolski svetnik Štefan Križnič, gimnaz. ravnatelj Friderik Simzig, prof. veronauka na tuk. višji realki dr. Hilarij Zorn in stolni prošt dr. Al. Fajdutti.

Sa „Slovensko sirotišče“: P. n. gg.: Josip Mišic 1 K 50 v, Josip Jag 50 v, Andrej Pintar 40 v, Franc Bra-

nitzer 1 K, Andrej Koršič 20 v, udova Grusovin 1 K, N. N. 1 K, N. N. 1 K.
Bog stotero poplačaj!

Uprava „Prim. Lista“ je prejela za „Sirotišče“ 50 v, za „Šolski Dom“ namesto narodnega koleka 50 v, katere je daroval g. Josip Jug na Koroškem in za „Sirotišče“ 1 K 50 v, katere je daroval g. Josip Mišic na Nemškem. Cerkveni pevci na Vojski, zbrani pri g. vikarju v Tabru, za „Šolski Dom“ 3 K 10 v.

Sveti dan — srečni dan. — Res je bil 21. junij t. l. sveti dan — srečni dan za nekatere otroke „Šolskega in Malega Doma“. Ne prašajte zakaj. Kdo ne šteje dan prvega svetega obhajila v svojem življenju najsvetejšim in najsrečnejšim? Tak dan doživelo je tudi 86 učencev in učenek imenovanih zavodov. V veselje in tolažbo dobrotnikov, ki toliko žrtvujejo za mladino „Šolskega in Malega Doma“ naj povem nekoliko o tej slavnosti.

Po večtedenskem pripravljanju so se primaknili zadnji dnevi. Zadnje tri dni zvečer ob 6 uri so imeli otroci bližnjo pripravo v kapucinski cerkvi: rožni venec, kratek nagovor, litanije presv. Srca Jezusovega, pri katerih so otroci prav ginljivo odpevali. Na dan prvega svetega obhajila, ki je imel nebeški Kralj obiskati prej v zakramentu svete pokore očiščena srca, so se zbrali vsi prvoobhajanci in prvoobhajanke z družimi razredi v „Malem Domu“, odkoder so se v slovesni procesiji med pevanjem litanij Srca Jezusovega pomikali v kapucinsko cerkev. Tamkaj jih je že čakala precejšnja množica vernikov, zlasti starišev, katerim je srce veselja utripalo pri pogledu na svoje otroke. Lepo ubrani glasovi so pripomogli za čast božjo med sveto mašo. Nagovor je imel P. Ciril Goričan, kapucin iz Križa. Omenjal je svetost in srečo tega dneva za otroke. Z ganljivimi besedami je govoril na srca. Marsikatero oko se je rosilo. Marsikdo se je spomnil svoje dušne sreče mladostnih let. Z otroci vred je pristopilo dosti starišev k svetemu obhajilu, kakor je bila želja svetega Očeta. Po končni zahvali so se podali prvoobhajanci in prvoobhajanke v „Šolski Dom“, kjer so jim dobrotnice roke učiteljstva postregle z zajuterkom, priskrbljenim od znanega prijatelja naše mladine.

Srečni dan je bil zaključen popoldan s pobožnostjo v cerkvi, pri kateri se je okoli 100 bolj odraslih otrok vpisalo v bratovščino karmelske Matere Božje. Po sprejemu so bile litanije, zahvalna pesem in blagoslov.

Vam pa, presrečni otroci, ključemo: ne zabite prvega obiska vašega Zveličarja. Povrnite mu ga od sedaj zanaprej večkrat, da si zagotovite večno bivališče v nebesih. — O.

Koncert v malem semenišču. — Prihodnjo nedeljo, 1. julija bode v malem semenišču koncert na čast prevzvišenemu knez nadškofu. Program je zelo zanimiv. Čč. duhovščina je najuljudnejše vabljenja, da se te slavnosti udeleži. Začetek ob 6³/₄ zvečer.

Konec šolskega leta. — Na tuk. višji gimnaziji bode v sredo 4. julija, na tuk. višji realki pa v četrtek 5. julija.

Ženski oddelček društva „Šolski Dom“ priredi tekom leta 1906 efektivno loterijo z 200 darovnimi ali kupljenimi dobitki v skupni vrednosti 400 K v korist društvenim zavodom. Srečke bodo stale po 40 v ena in vsaka more dobiti le enkrat. To naznanjamo rodoljubom z namenom, da kdor ima kaj primerne za dobitke te loterije, naj bi to blage volje dejal na stran, da izroči odborščinam nabiralateljicam, ko se oglašijo v to.

Konecletno veselico priredijo učenci in učenke „Š. Doma“ tudi letos po navadi prejšnjih let, in sicer 7. in 8. julija (v soboto in nedeljo) o peti uri popoldne na šolskem dvorišču. Konecletna veselica se je občinstvu prikupila in nadejati se je tudi letos obilne udeležbe. Natančnejši program še prinesemo.

Goriška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je imela dne 30. maja svoj letni občni zbor. Dohodki znašajo 459-03 K, glavnemu vodstvu se je oddajalo 263-59 K, stroški znašajo 83-26 K, preostanek v blagajni 112-18 K. Novi odbor se je sestavil tako le: prvočestnica gospa Avgusta Šantel, blagajničarica gospa Marija Kopač, tajnica g. čna Irma Pirjevec; namestnice: gospa Milena Papež, gospa Ivana Dekleve, g. čna Lavo-slava Koršič; odbornici: gospa Amalija Drafovka, gospa Karolina Makuc.

Pojasnilo. — Ob času birme v Vrtojbi se „Sočin“ poročevalec bavi se škofovim služabnikom. Res je, da je kočijaž v neki gostilni do dovršene službe božje čakal. Strežaja pa niste videli v Vrtojbi v nobeni gostilni, kakor tudi v celi škofiji ob času birme ne nikoli. Mene ni mogel nikdo slišati laški kričati, ker jaz, žal, italijanski ne znam! Najbolj me pa boli surova in ostudna laž, da sem jaz iz škofovega voza osle kazal Nisem imel nobenega vzroka, da bi se bil tako surovo obnašal. Meni ni storil nikdo nič zalega in tudi nisem nič napakega videl. Da je bil v Vrtojbi red, o tem priča poročevalec, drugače bi dobil gotovo kaj boljšega kakor priprostelega služabnika. G. poročevalec misli, ker sam se svojim dopisom osle kaže, da jih morajo tudi drugi kazati.

Sram naj vas bo, da še služabnike v miru ne pustite, kateri ne mislijo na drugo, kakor, kako bi svoje delo prav izvrševali. M. Rutar.

Otvoritev bohlinjske železnice. — Otvoritev bohlinjske železnice je določena na dan 17. julija t. l.

Grozna nesreča na južni železnici. — V četrtek predpoludne ob 10. uri in pol se je dogodila na tuk. postaji južne železnice ta-le grozna nesreča. Ob omenjeni uri je moral namreč oditi s tuk. postaje v Kormin eden tovorni vlak z nenavadno dolgo vrsto vagonov. Temu vlaku je bil pridržen kot pomožni sprevodnik — zavirač tudi jedenindvajsetletni Ant. Židanič s Slapa pri Vipavi. Mesto da bi se bil podal Židanič na svoje mesto še predno se je začel vlak pomikati, je storil to šele pozneje, ko je bil vlak že v precejšnjem teku. Ko je pa hotel skočiti na določeni mu voz in je že stopil na prvo stopnjico, se mu je tu spodrsnilo in ker se ni dovolj trdno oprijel držaja, padel je nesrečno pod vlak tako, da je šlo čezenj več vagonov, vsled česar je bil strašno zmečkan po celem telesu. Popolnoma zmaščeni sta mu bili obe nogi in leva roka. Nesrečnega so prenesli v tuk. bolnišnico, kjer so pa zdravniki koj spoznali, da ni zanj več pomoči in res je že kmalu po dveh urah popoldne v strašnih mukah izdahnul svojo dušo.

Nedeljski počitek. — Kakor minolo leto bode v smislu namestništvene naredbe z dne 13. novembra 1905 od nedelje naprej, v mesecih julij in avgust zaprte v našem mestu ob nedeljah vse prodajalnice, in sicer celi dan.

Pomnožitev naše policije. — Kakor čujemo, bode s 1. julijem pomnožili število tuk. redarjev za štiri redarje in za dva pol. agenta. Imeli bomo potem v Gorici 20 redarjev in dva policijska nadzornika. Z ozirom na število mestnega prebivalstva in z ozirom na to, da se že v par tednih otvori nova bohlinjska železnica, in da bode imela policija na novem kolodvoru, kakor tudi v njega okolišju še precej posla, je taka pičila pomnožitev števila redarjev res preneznatna, in se ne bode prav čisto nič čuditi, ako bode tudi zanaprej tako slabo preskrbljeno v Gorici za javno varnost in za javni red, kakor je bilo dosedaj.

Lastnikom psov. — Tuk. muni-cipij naznanja, da bodo morali imeti odsej vsled sklepa mestnega sveta z dne 2. marca t. l. vsi psi, ko se bodo isti nahajali na mestnih ulicah in sploh na prostem, nagobčnike. Vsi psi, ki bi se dobili na ulicah in sploh na javnih prostorih brez nagobčnika, se bodo pri-jeli, in njih lastniki se bodo kaznovali z denarnimi globami do 200 K. Popolnoma prepovedano pa je imeti pse s seboj v gostilnah, v kavarah, v omni-busih in v tramvajskih vozovih; četudi bi bili ti preskrbljeni z nagobčniki.

V gostilnah, v kavarah, v omni-busih v tramvajskih vozovih bode morala biti odsej nabita ta določba. Te določbe postanejo polnomočne v 8 dneh po njih razglasitvi.

Obsojeni izvošček. — Na pet dni zapora je bil obsojen izvošček Anton Bostjančič, ker je pijan vozil po mestu ter spravljal v nevarnost mimoidoče ljudi in voznike.

Vabilo na izredni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Solkanu, registrovane zadrge z neomejeno zavezo“, ki se bode vršil dne 8. julija, koj po poludanski službi božji v posojilniških prostorih z že objavljenim dnevnim redom.

Ker je bil redni občni zbor z dne 24. junija radi prepričlega števila udeležencev nesklepčen, vršil se bo, kakor zgoraj ome-

njeno v smislu § 33. društvenih pravil izredni občni zbor, kateri sklepa veljavno z vsakim številom udeležencev.

Načelstvo.

Samomor. — Kakor smo svoječasno poročali, si je vzel dne 22. apr. t. l. blizu Doberdoba življenje zidarski mojster Anton Novakič iz Tržiča. V torek pa se je obesil na svojem stanovanju njegov brat Feliks Novakič v Tržiču. Feliks Novakič je bil pleskar. Pravijo, da se mu je zmežalo. Zapušča vdovo s štirimi nedoraslimi otroci.

Prijeti Cigani. — V ponedeljek so se nahajale blizu Tržiča tri številne ciganske tolpe imajoče več konj in vozov. — Na travnika poleg ceste pa je bilo spravljeno v kope ravnokar pokošeno seno. Cigani praktični, a tajni komunisti, začeli so trgati kope ter nositi z njih seno na svoje vozove. Ko so pa zagledali poljedelskega čuvaja, pognali so konje ter zbežali z njimi proti Štivanu. Poljski čuvaj pa ne bode len poiskal je naglo v Tržiču voznika, ki ga je peljal v Devin k orožnikom ter jim ovadil tatvino. Orožniki so se podali v Štivan, kjer so se še nahajali cigani. Prijeli so jih, ter odpeljali zopet v Tržič.

Letošnji manevri bodo na Kranjskem med Vel. Laščam, Ribnico in Kočevjem za pešpolka št. 27 in 47 med Čerknico in Postojno za pešpolka št. 87 in 97 in lovski bataljon št. 7; na Koroškem med Kotarčem, Št. Vidom na Glini, Starim dvorom in Frežam za pešp. št. 17, 7, bosanski št. 2 in lovške bataljone št. 5, 8, 9 in 17. — Vaje bodo končane 4. septembra.

40-letnica bitke pri Kustoci. — V nedeljo so praznovali v Ljubljani slovenski bojovníki t. l. 1866 štiridesetletnico bitke pri Kustoci, v kateri je naša armada pod vodstvom pok. nadvojvode Albrehta izvojevala slavno zmago nad mnogo jačjo ital. armado. Zbralo se je ta dan takih bojovníkov v Ljubljani okoli 200. Ob 11. uri je bila v župni cerkvi sv. Jakoba slovesna sv. maša, katere se je udeležilo poleg omenjenih veteranov tudi vse polno drugega občinstva vseh slojev. V cerkvi je govoril kanonik dr. Karlin. Pozdravil je v kratkem, a jedrnatem govoru zbrane rojake-junake, ki so prišli od vseh krajev slovenske domovine, da si po 40 letih iznova sežejo v roke, pa obnove spomine na vroči kresni dan 1. 1866, ko so stali v ognju pri Kustoci. Nato je izvajal, da je ta dan spomin, dan veselja in hvaležnosti. Veselja, ker so naši vojaki vršili v boju svojo dolžnost do Boga, cesarja in domovine, hvaležnosti pa, ker jim je Bog podelil zmago in priliko, da se tega častnega dne vesle letos že štiridesetice. Da pa ni bilo veselje naših slovenskih veteranov v nedeljo nekaljeno, zato je skrbela ljubljanska vojaška oblast, ki je iz zgolj hvaležnosti za to, da so naši junaki 1. 1866 branili čast naše armade odklonila prošnjo, da bi jih spremljala v nedeljo k sv. maši vojaška godba. Tako postopanje ljubljanske vojaške oblasti nasproti našim veteranom, je vzbudilo v vseh krogih največje ogorčenje posebno pa še za to, ker so se ta dan tudi drugod vršile take slovesnosti, a so povsod, kjer je le bilo mogoče, spremljale dotične veterane v cerkev vojaške godbe. Mar se je našim veteranom odrekla vojaška godba zato, ker so Slovenci?!

Vseslovenskega delavskega shoda na Preski na Gorenjskem dne 1. julija se udeležijo z Goriškega: „Slovensko katol. delavsko društvo v Gorici“, društvo „Skalnica“ v Gorici in „Katoliško delavsko društvo“ v Mirnu. Vspored je ta-le:

Dopoldne. Pri dohodu gorenjskih vlakov iz Ljubljane in Trbiža odkorakajo došla društva z razvitimi zastavami četrta na 8 v izprevodu na 10 minut oddaljeno Presko z „Domžalsko godbo“ na čelu. Ob 8. uri sv. maša s cerkvenim govorom dr. Kreka. Ob 9. dopoldne se otvori II. vseslovenski delavski shod, ki ga sklicuje istos uradništvo „Naše Moči“. Spored II. vseslovenskega delavskega shoda: Otvoritveni govor, izvolitev predsedništva, Politiška delavska organizacija, Strokovna organizacija, Delavci in občine, Dobava živil, Izobrazba, Mladina, Proti alkoholu, Starostna preskrba, Bratovski skladišče, Delavsko nadzorništvo, Trgovski in drugi uslužbenci. Poročali bodo le delavci in delavke. Shod traja do 1. popoldne.

Popoldne. Ob 2. uri pete litanije. Po litanijah blagoslovljenje novega

„Društvenega doma“ s slavnostnim govorom dr. Kreka. Po blagoslovljenju velika ljudska veselica na prostornem dvorišču novega tik cerkve stoječega „Društvenega doma. Spored: godba, petje, tamburanje. Veselico priredi ljudska organizacija na Preski. Preska leži 10 minut od železniške postaje Medvode ob gorenjski železnici.

Narodna in gospodinska šola v št. Jakobu v Rožu na Koroškem! — Za je minulo poldrugo leto, odkar smo prvokrat stopili pred slov. občinstvo s prošnjo: Rojaki Slovenci! Pomagajte nam sezidati „Narodno in gospod. šolo“, da se z iste pomočjo rešimo narodnega pogina! Mnogo rodoljubov se je odzvalo naši prošnji in nad 15000 kron je v tem primeroma kratkem času došlo podpore za nameravano šolo. Ob enem so se pa tudi pojavile tolike in takšne zapreke, da smo večkrat že obupali nad uspehom ter smo sami že začenjali verjeti nasprotnikom, ki so v enomer zatrjevali: „Narodne šole v št. Jakobu nikoli ne bode in zbrani denar bodo morali darovalcem vrniti“.

A hvala Bogu in rodoljubnim rodoljubom - rojakom: obrnilo se je na bolje tako, da nam je danes mogoče sporočati veselo vest: Narodna in gospod. šola v št. Jakobu je zagotovljena! Poskrbljeno je za večino stavbenih stroškov in zasigurana je tudi večina stroškov za vzdrževanje šole!

Ker pa niso pokrili še vsi stroški — kaže se še primanjkljaj za približno 25.000 kron — se danes oglašamo s ponovljeno prošnjo: Rojaki! Pomagajte nam zložiti in pokriti še ta primanjkljaj!

Verjemite nam: nikakor Vas bi ne nadlegovali, da nas ne bi silila najhujša sila. — Iz zavsem verjetnega vira se je raznesla novica, da bodo v Podrožici (1/2 ure od št. Jakoba) zidali štirirazredno nemško šolo. Ako se ta vest uresniči, in pri naših razmerah o tem ni dvoma, potem nam je bodoča narodna šola za narodni obstoj ravno tako potrebna, kakor je življenju potreben zrak in ribam voda.

Zato rojaki, ne prezrite našega klica na pomoč in ne zamerite nam, če zgornji prošnji dodamo še drugo: pomagajte nam hitro, ker vsaka zakasnitev nam utegne biti osodepolna in nena-mestna. — Darove sprejema: Matej Razun, Rupnik; pošta št. Jakob v Rožu Koroško.

Anarhist umoril duhovnika. — V ponedeljek je v Rimu napadel 35 l. mizar Avgust De Santis, anarhist, 80-letnega duhovnika Antona Corsija, ter mu za dal z nožem sedem ran, vsled katerih je duhovnik koj izdahnul svojo dušo. Napad se je izvršil na javni ulici. Duhovnik je namreč hotel iti maševat.

Kopriva kot hrana in zdravilo. — Francoski zdravniki pripisujejo koprivi v najnovejšem času posebno veljavo kot hrana in zdravilo. Priporočajo ljudem, naj jo jedo kot salato, ker čisti kri. — Zlasti koristi tistim, ki ozdravljajo od kakršnekoli bolezni. Iz suhih kopriv se lahko kuha zelo dober čaj, ki koristi zdravju posameznika in ga krepi.

Tat in krokodil. — V cirkusu Beketov v Budimpešti imajo 40 dresiranih krokodilov. Enega od teh je hotel ukrasti hapec Kraus, a krokodil mu je odgriznil roko in bi ga bil popolnoma razmesaril, da niso prihiteli Krausu na pomoč.

Kitajski prostovoljec. — Na Kitajskem so osnovali v armadi oddelek za prostovoljce, ki obsega pešce in konjenike, po načinu evropskih držav.

Loterijske številke.

23. junija.

Trst 31 77 14 17 19
Linc 81 27 37 74 63

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu budi priporočen:
Ivana Hoffa
Kandol-Kakao
ki ima najmanj tlače v sebi, je torej najlažje prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljši okusu izredno poceni.
Prsten samo s imenom
Ivan Hoff
in s levo varstveno znamko.
Zavojito 1/4 kg 90 vinarjev
1/2 „ 50
Dobiva se povsod.

Zahvala.

Zahvaljujem se v svojem in vseh sorodnikov imenu za vse dokaze sočutja, za vse molitve in splošne za vse dobrote, ki so jih skazali sosede, prijatelji in znanci v boleznih in ob smrti moje prisrčno ljubljene in nepozabljene soproge

Amalije Simčič roj. Preprost.

Posebno se zahvaljujem preč. g. župniku Lud. Kumarju za vso požrtvovalno skrb in dušno tolažbo v boleznih in ob smrti; preč. g. zlatomašniku Ant. Šiligoju, preč. g. župniku iz Št. Martina, preč. g. kuratu iz Medane, preč. gg. vikarjem iz Kozane, Vipolž in Vedrijana, ki so spremili ranjko k večnemu počitku; velerod. g. Francetu Finšger, c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku, preč. g. Andreju Uršiču, župniku v Slovrencu in vsem onim, ki so osebno ali pa pismenim putem izrazili svoje sožalje. Zahvaljujem se gg. županoma iz Biljane in Medane, vsem tukajšnjim in vnanjim gospodom obč. odbornikom, čislani učiteljsvu, vsem veleposesnikom, posestnikom in sploh vsem, ki so od blizu in daleč prihiteli skazati blagi pokojnici zadnje spoštovanje. Slednjič se zahvaljujem vrlim biljanskim in medanskim pevcem za ganljivi nagrobnički v cerkvi in na pokopališču. Vsem ključem: Bog dobrotljivi obilo poplačaj!

Ferdinand Simčič,
učitelj.

Biljana, 19. jun. 1906.

Gg. duhovni

Morske kopeli

Podporno društvo za duhovnike („Pio Sovvegno“) v Gorici odpre dne 1. julija t. l. v Gračežu svoje zdravilišče. P. n. člani in drugi duhovniki, potrebujoci morskih kopeli, dobivali bodo v njem stanovanje in hrano po zmernih cenah.

Prošnje je obračati na vodstvo podpornega društva za duhovnike (Pio Sovvegno) Gorica.

pozor
pozor

VIKTOR TOFFOLI

velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.

Gorica, via Teatro št. 20 Gorica, via. Seminario št. 10

Olje za luč 32 kr. lit.
„ fineje 40 „ „
„ bolje 44 „ „
„ dalmat. 48 „ „
„ istrsko 56 „ „

Olje corfu 56 kr. lit.
„ bari 60 „ „
„ Inca 70 „ „
„ nizza 80 „ „
„ najfineje 1 gl. „

Priporočam čč. duhovščini in cerkvenim oskrbnistvom.

Edina zaloga oljkega olja v Gorici.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,

Magistratna ulica šteV. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franke.

Jakob Šuligoj, Gorica,

urar c. kr. drž. železnic.

Gospodarska ulica št. 25

priporoča svojo zalogo raznovrstnih birmanskih daril po zmernih cenah.

Peter Škerbic,

Gorica, Riva Corno h. št. 13

(nasproti zaloge vina g. bratov Bolafno)

priporoča svojo zalogo piva iz prve domače pivovarne g. Auer-jevih dedičev v Ljubljani.

Najboljše stiskalnice za vino

Stiskalnica za vino.

In OLJKE so naše stiskalnice „HERKUL“ najnovejša in najboljše sestava z dvojnimi in nepretrganimi pritiskalnici; zajamčeno najboljše delovanje, ki prekaša vse druge stiskalnice; hidravlična stiskalnica, najboljše avtomatične patente „SYPHONIA“ ki delujejo same od sebe, ne da bi jih bilo treba goniti. Plugi, mlinci za grozdje, sadje in oljke. Robkalnice za grozdje. Vinogradski plugi. Sušilnice za sadje in druge vegetalne, živjenske in mineralne prideleke. Stiskalnice za seno, slamo itd. na roko. Mlatilnice za žito, čistilnice, rešetalnice. Slamo-rezalnice, ročni mlinci za žito v razni velikosti in vsi drugi stroji za poljedelstvo. Ideluje in prodaja z jamstvom kot posebnost najnovejših, izborne izdelane, kot najboljše priporočane in odlikovane sestavi

Ph. Mayfart & Co

tovarna za poljedelstvo in vinsko stroje na DUNAJU, II. Taborsstrasse št. 71.

Automat. škropilnica.

Odlikovani v vseh državah sveta z nad 500 zlatimi in srebrnimi kolajnami. Cenik s podobami in množestvina pohvalna pisma. — Razprodajatelj in zastopnik se iščejo posodi, kjer še nismo zastopani.

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo po 5%

z 1% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Odlikovana pekarija in sladčičarna
Kar. Draščik

v Gorici na Kornu (v lastni hiši)

izvršuje varočila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker GODINA, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Ige“ v ulici Fernelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako dopslje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopsljejo franko in so v tem znesku zapopadani vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.